

ข้อแนะนำฉบับที่ ๑๕๐ ว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

การประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งจัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และได้

ประชุมกันเป็นสมัยที่ ๘๗ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒) และ

ได้รับรองอนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก และ

ได้มีมติรับรองข้อเสนอเฉพาะบางประการเกี่ยวกับแรงงานเด็ก ซึ่งเป็นหัวข้อที่ ๔ ของระเบียบวาระการประชุม และ

ได้พิจารณากำหนดว่า ข้อเสนอเหล่านี้ต้องอยู่ในรูปของข้อแนะนำ เพื่อเป็นส่วนเพิ่มเติมของอนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

จึงรับรองข้อแนะนำต่อไปนี้ ซึ่งให้เรียกว่าข้อแนะนำว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒) เมื่อวันที่เจ็ด เดือนมิถุนายน ปีคริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบเก้า

๑. บทบัญญัติของข้อแนะนำฉบับนี้เป็นส่วนเพิ่มเติมบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒) (ซึ่งต่อแต่นี้ไปจะเรียกว่า "อนุสัญญา") และควรนำมาปฏิบัติควบคู่กัน

I. แผนงานดำเนินการ

๒. แผนงานดำเนินการตามที่กล่าวถึงในมาตรา ๖ ของอนุสัญญาควรได้รับการกำหนดและนำมาปฏิบัติในฐานะเป็นเรื่องเร่งด่วน โดยร่วมปรึกษารัฐบาลกับสถาบันของรัฐที่เกี่ยวข้อง และองค์กรของนายจ้างและของแรงงาน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของเด็กที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ความคิดเห็นของครอบครัวของเด็กดังกล่าว และความคิดเห็นของกลุ่มที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งมุ่งปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาและข้อแนะนำ ตามความเหมาะสม แผนงานดังกล่าวควรมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(ก) การบ่งชี้ลักษณะและการประกาศยกเลิกรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก

(ข) การป้องกันเด็กไม่ให้เข้าเกี่ยวข้องกับรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กหรือนำเด็กออกจากรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก คุ้มครองเด็กให้พ้นจากการใช้กำลังตอบโต้ และจัดให้มีการฟื้นฟูและการบูรณาการทางสังคม โดยใช้มาตรการต่าง ๆ ซึ่งคำนึงถึงความจำเป็นทางด้านการศึกษาร่างกาย และจิตใจของเด็กเหล่านั้น

(ค) การให้ความสนใจเป็นพิเศษ ต่อ

(i) เด็กเล็ก

(ii) เด็กผู้หญิง

- (iii) ปัญหาของสถานภาพการทำงานที่แอบแฟง ซึ่งเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ
- (iv) เด็กกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นหรือความเปราะบางเป็นพิเศษ
- (ง) การบ่งชี้ลักษณะ การเข้าถึง และการทำงานร่วมกับชุมชนที่มีเด็กซึ่งมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ
- (จ) การแจ้งข้อมูล การกระตุ้นจิตสำนึก และการระดมความคิดเห็นจากสาธารณะและกลุ่มที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเด็กและครอบครัวของเด็ก

II. งานอันตราย

๓. ในการพิจารณากำหนดประเภทงานตามที่กล่าวถึงภายใต้มาตรา ๓ (ง) ของอนุสัญญา และในการระบุถึงแหล่งที่มีงานดังกล่าวอยู่ ควรได้พิจารณาถึงประเด็นต่อไปนี้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

- (ก) งานที่ทำให้เด็กถูกละเมิดทางร่างกาย ทางจิตใจ หรือทางเพศ
- (ข) งานใต้ดิน งานใต้น้ำ งานในที่สูงในระดับที่เป็นอันตราย หรือในพื้นที่อับอากาศ
- (ค) งานที่ต้องใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆที่เป็นอันตราย หรืองานซึ่งเกี่ยวข้องกับการขนย้าย หรือควบคุมสิ่งของหนักด้วยแรงกาย
- (ง) งานในสภาพแวดล้อมที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งอาจทำให้เด็กต้องสัมผัสกับสาร วัตถุ หรือกระบวนการที่เป็นอันตราย หรืออยู่ในอุณหภูมิ ระดับเสียง หรือความสั่นสะเทือนที่เป็นภัยต่อสุขภาพ เป็นต้น
- (จ) งานภายใต้สภาพที่ยากลำบากเป็นการเฉพาะ เช่น งานที่ใช้เวลานาน หรืองานในระหว่างเวลากลางคืน หรืองานที่เด็กถูกจำกัดให้อยู่แต่ในอาณาบริเวณของนายจ้าง โดยไม่มีเหตุอันควร

๔. สำหรับงานประเภทต่าง ๆ ตามที่กล่าวภายใต้มาตรา ๓ (ง) ของอนุสัญญา และวรรค ๓ ข้างต้น นั้น กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศ หรือหน่วยงานที่ทรงอำนาจควรมีอำนาจกำหนดให้การจ้างงานหรือการทำงานของผู้มีอายุตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป อยู่ภายใต้เงื่อนไขว่า สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย และศีลธรรมของเด็กที่เกี่ยวข้องได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ และเด็กนั้นได้รับการศึกษาเฉพาะด้านที่เพียงพอหรือได้รับการฝึกอาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ หลังจากการปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้าง และของลูกจ้างที่เกี่ยวข้องแล้ว

III. การนำไปปฏิบัติ

- ๕. (๑) ควรมีการรวบรวมข้อมูลข่าวสารโดยละเอียดและข้อมูลสถิติเรื่องลักษณะและขอบเขตของการใช้แรงงานเด็ก และควรปรับให้ทันกับสถานการณ์เสมอ เพื่อเป็นฐานในการพิจารณากำหนดลำดับความสำคัญของการปฏิบัติภายในประเทศเพื่อขจัดการใช้แรงงานเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อการห้ามและการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดในฐานะที่เป็นเรื่องเร่งด่วน
- (๒) ข้อมูลข่าวสารและข้อมูลสถิติดังกล่าว ควรมีข้อมูลแยกตาม เพศ กลุ่มอายุ อาชีพ กิจกรรมทางเศรษฐกิจในสาขาต่างๆ สถานภาพการทำงาน การศึกษาในโรงเรียน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

เท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงความสำคัญของระบบการแจ้งเกิดที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการออกสูติบัตร

(๓) ควรมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่อง การละเมิดทบทบัญญัติว่าด้วยการห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก และควรปรับให้ทันกับสถานการณ์อยู่เสมอ

๖. การรวบรวมและการประมวลข่าวสารและข้อมูลตามที่กล่าวถึงในวรรค ๕ ข้างต้น ควรดำเนินการไปโดยเคารพในสิทธิส่วนบุคคล

๗. ควรแจ้งให้สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเป็นประจำ ถึงข้อมูลข่าวสารที่รวบรวมไว้ตามวรรค ๕ ข้างต้น

๘. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควรจัดตั้งและกำหนดกลไกแห่งชาติที่เหมาะสมในการตรวจติดตามการนำทบทบัญญัติภายในประเทศไปปฏิบัติเพื่อการห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ทั้งนี้ ภายหลังจากการร่วมปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้างและของคนงานแล้ว

๙. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควรทำให้มั่นใจได้ว่า หน่วยงานที่ทรงอำนาจต่าง ๆ ซึ่งรับผิดชอบในการนำทบทบัญญัติภายในประเทศไปปฏิบัติเพื่อการห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ได้ร่วมมือและประสานงานกันในกิจกรรมต่าง ๆ

๑๐. กฎหมาย หรือกฎระเบียบภายในประเทศ หรือหน่วยงานที่ทรงอำนาจควรกำหนดบุคคลเพื่อรับผิดชอบต่อกรณีไม่ปฏิบัติตามทบทบัญญัติภายในประเทศเพื่อการห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก

๑๑. รัฐสมาชิกต่าง ๆ ควรมีความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้การห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กเป็นเรื่องเร่งด่วน โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศ โดยการ

(ก) รวบรวม และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรม รวมถึงการก่ออาชญากรรมที่เป็นเครือข่ายระหว่างประเทศ

(ข) สืบสวนและดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการขายและการค้าเด็ก หรือการใช้ การจัดหา หรือการเสนอเด็ก เพื่อกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย เพื่อการค้าประเวณี เพื่อการผลิตสื่อลามกอนาจาร หรือเพื่อการแสดงลามกอนาจาร

(ค) จัดทำทะเบียนผู้กระทำความผิดดังกล่าว

๑๒. รัฐสมาชิกควรกำหนดให้รูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กต่อไปนี้ เป็นการกระทำความผิดทางอาญา:

(ก) รูปแบบทั้งปวงของการใช้ทาส หรือการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกับการใช้ทาส เช่น การขายและการค้าเด็ก แรงงานขูดหินและทาสติดที่ดิน แรงงานบังคับหรือการเกณฑ์แรงงาน รวมทั้ง การบังคับหรือการเกณฑ์เด็กให้เข้าร่วมในความขัดแย้งที่ใช้อาวุธ

(ข) การใช้ การจัดหา หรือการเสนอเด็กเพื่อการค้าประเวณี เพื่อการผลิตสื่อลามกอนาจาร หรือเพื่อการแสดงลามกอนาจาร

(ค) การใช้ การจัดหา หรือการเสนอเด็กเพื่อกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและการค้า ยาเสพติด ตามที่นิยามไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๑๓. รัฐสมาชิกควรทำให้มั่นใจได้ว่า ได้มีการใช้บทลงโทษต่างๆ รวมทั้งบทลงโทษทางอาญาตามที่เห็นสมควร ต่อการฝ่าฝืนบทบัญญัติภายในประเทศเพื่อการห้ามและการขจัดงานประเภทใด ๆ ตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๓ (ง) ของอนุสัญญา

๑๔. รัฐสมาชิกควรจัดให้มีวิธีการเยียวยาทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางการปกครอง ตามความเหมาะสม โดยถือเป็นเรื่องเร่งด่วน เพื่อให้มั่นใจได้ถึง การบังคับใช้บทบัญญัติภายในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการห้ามและการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก เช่น การกำกับดูแลเป็นพิเศษต่อกิจการต่าง ๆ ที่เคยใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด และการพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวหรือถาวร หากยังคงมีการละเมิดอยู่

๑๕. มาตรการอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการห้ามและการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก อาจรวมถึงมาตรการต่างๆ ต่อไปนี้

- (ก) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การกระตุ้นจิตสำนึก และการระดมกำลังของสาธารณชน รวมทั้งผู้นำทางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น สมาชิกรัฐสภา และคณะตุลาการ
- (ข) การให้องค์กรของนายจ้างและของแรงงาน และองค์กรของพลเรือนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม และการจัดฝึกอบรมให้แก่องค์กรเหล่านี้
- (ค) การจัดให้มีการฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของรัฐ โดยเฉพาะพนักงานตรวจและเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย และผู้ที่ประกอบวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (ง) การจัดให้มีการดำเนินคดีภายในรัฐสมาชิก ซึ่งมีคนในชาติกระทำความผิดต่อบทบัญญัติภายในประเทศ ด้านการห้ามและการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก โดยจับพยาน แม้จะเป็นการกระทำความผิดนั้นในประเทศอื่น
- (จ) การปรับกระบวนการทางกฎหมายและทางการปกครองให้เรียบง่ายขึ้น และทำให้มั่นใจได้ว่า กระบวนการเหล่านี้มีความเหมาะสมและพร้อมปฏิบัติได้ในทันที
- (ฉ) การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา นโยบาย เพื่อดำเนินการส่งเสริมวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญา
- (ช) การตรวจติดตามและเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการจัดการใช้แรงงานเด็กแก่สาธารณชน
- (ซ) การเผยแพร่บทบัญญัติทางกฎหมายและบทบัญญัติอื่น ๆ ด้านแรงงานเด็กเป็นภาษาต่าง ๆ หรือภาษาประจำท้องถิ่น
- (ฌ) การสร้างกระบวนการร้องทุกข์แบบพิเศษ และจัดทำบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองบุคคลซึ่งเปิดเผยโดยวิธีที่ถูกกฎหมาย ถึงเรื่องการละเมิดบทบัญญัติใด ๆ ของอนุสัญญา ไม่ให้บุคคลดังกล่าวถูกเลือกปฏิบัติและถูกตอบโต้โดยใช้กำลัง ตลอดจน จัดให้มีการให้ความช่วยเหลือทางโทรศัพท์ หรือจูดรับคำร้องและเจ้าหน้าที่ผู้รับคำร้อง
- (ญ) การรับรองมาตรการที่เหมาะสม เพื่อปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานทางการศึกษา และการฝึกอบรมครูให้ตรงกับความต้องการของเด็กชายและเด็กหญิง

- (ฎ) แผนงานดำเนินการภายในประเทศควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้
- (i) ความจำเป็นในการสร้างงาน และการฝึกอาชีพสำหรับบิดามารดาและผู้ใหญ่ในครอบครัวที่มีเด็กทำงานในสภาพที่ขอบเขตของอนุสัญญาครอบคลุมถึง และ
 - (ii) ความจำเป็นในการปลุกจิตสำนึกของบิดามารดาให้ตระหนักถึงปัญหาของเด็กที่ทำงานในสภาพดังกล่าว

๑๖. ความร่วมมือระหว่างประเทศและ/หรือความช่วยเหลือระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อการห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กอย่างมีประสิทธิภาพควรมีส่วนช่วยเสริมความมุ่งมั่นดำเนินการภายในประเทศ และสามารถนำไปพัฒนาและนำไปปฏิบัติตามความเหมาะสม โดยการปรึกษาหารือกับองค์กรของนายจ้างและของแรงงาน ทั้งนี้ ความร่วมมือระหว่างประเทศและ/หรือความช่วยเหลือดังกล่าวต้องรวมถึง

- (ก) การระดมทรัพยากรสำหรับแผนงานดำเนินการภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ
- (ข) การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายระหว่างกัน
- (ค) การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
- (ง) การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โครงการขจัดความยากจน และการให้การศึกษาอย่างทั่วถึง